

DECIZIA nr. 257 din 07.07.2010
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XSA
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti, prin Serviciul Solutionare Contestatii, a fost sesizata de catre de Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale X, cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.x cu privire la contestatia formulata de **SC XSA**, cu sediul in Bucuresti, str. x, parter, sector x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale X sub nr. x, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa in baza procesului verbal de control nr. x, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii drepturi vamale in suma de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei.

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute art.205 alin.(1), art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.1 lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC XSA**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.
Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. SC XSA contesta Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x si procesului verbal de control nr. x, pentru urmatoarele considerente:

Prin procesul verbal de control s-a retinut in sarcina societatii obligatii fiscale principale si obligatii fiscale accesorii reprezentand:

- x lei – Acciza;
- x lei - TVA;
- x lei – majorari de intarziere aferente accizelor;
- x lei - majorari de intarziere aferente TVA.

Contestatarul invoca prescriptia dreptului de a constata aceste obligatii deoarece in conformitate cu prevederile art. 187 din Codul vamal: *“Termenul de prescriptie a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import”*. Astfel cum se mentioneaza in procesul verbal contestat declaratia de import are numarul de inregistrare x, prin urmare la data intocmirii procesului verbal de control, respectiv 11.05.2010 dreptul de a mai constata vreo obligatie fisca in sarcina acesteia era prescris.

Potrivit art. 23 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.

Totodata la data inregistrarii declaratiei vamale legislatia aplicabila era modificata si suspendata de prevederile HG nr. 84/2005, intrata in vigoare la 18.02.2005, care la art. V specifica: *Precizările punctului 30 din normele metodologice*
Pg. 1/5

de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal se suspenda până la data intrării în vigoare a actului normativ de modificare și completare a Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care va reglementa în mod unitar termenii de referință utilizați în activitatea de leasing. Organele vamale vor proceda la restituirea sumelor plătite în plus ca drepturi de import, pentru bunurile achiziționate de către utilizatori și vămuite la import, în baza unor contracte de leasing, după data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.840/2004 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004”.

În concluzie, societatea solicita anularea procesului verbal de control nr. x și a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisă în baza procesului verbal de control nr. x reprezentantii D.J.A.O.V. X au stabilit de plată în sarcina societății drepturi vamale în suma de x lei și majorări de întârziere aferente în suma de x lei, ca urmare a reverificării modului de încheiere a operațiunii de leasing prin actul constatator nr. x

Ca temei legal la stabilirea drepturilor vamale organele vamale au invocat prevederile art. 122 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, Ordonanță de urgență nr. 138/2004 din 29/12/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1281 din 30/12/2004), Lege nr. 163/2005 din 01/06/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 466 din 01/06/2005) și art. 116 alin. 2 lit.a) din OG nr. 92/2003, republicată în septembrie 2005 și art. 120 alin. (2) din OG nr. 92/2003, republicată în iulie 2007 privind Codul de procedura fiscală.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului vamal, susținerile contestatarii și prevederile legale pe perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Prin cauza supusă soluționării, DGFP-MB prin Serviciul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă este întemeiată excepția prescripției ridicată de contestarea cu privire la dreptul organului vamal de a stabili diferențe de drepturi vamale.

In fapt, la data de x.2005 SC XSA a depus la DJAOV X (Biroul vamal x) DVI nr. I x pentru importul definitiv a unui autoturism marca OPEL CORSA în baza contractului de leasing financiar nr. x din x02.2005, termenul de închidere a leasingului fiind data de x.2006.

Societatea nu contestă cuantumul drepturilor vamale, ci invocă **prescripția cu privire la dreptul organului vamal de a stabili diferențe de drepturi vamale.**

In drept, în speta sunt incidente următoarele prevederi legale:

- art. II și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/29.12.2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1281 din 30/12/2004):

Art. II. - În cazul autoturismelor sau al autoturismelor de teren din import, inclusiv rulate, introduse în țară în baza contractelor de leasing inițiate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adaugă cuantumul taxelor

vamale și alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul închiderii operațiunii de import."

Art. III. - Prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005".

- Legea nr. 163/01.06.2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 466 din 01/06/2005):

Art. II. - În cazul autoturismelor sau al autoturismelor de teren din import, inclusiv rulate, introduse în țară în baza contractelor de leasing inițiate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, baza de impozitare pentru accize este valoarea de intrare la care se adaugă cuantumul taxelor vamale și alte taxe speciale, după caz, datorate la momentul închiderii operațiunii de import."

Art.27 din O.G. nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata in M.O. din 12.01.2000, in vigoare la data importului prevede:

"(1) Bunurile mobile care sunt introduse în țara de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societati de leasing, persoane juridice straine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporara, pe toata durata contractului de leasing, cu exonerarea totala de la obligatia de plata a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garantiilor vamale.

(2) Bunurile mobile care sunt introduse in țara de societatile de leasing, persoane juridice romane, in baza unor contracte de leasing incheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice romane, se incadreaza in regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata a sumelor aferente tuturor drepturilor de import".

In referatul cu propuneri privind solutionarea contestatiei organele vamale mentioneaza ca prin cererea nr. x, inregistrata la Biroul vamal x sub nr. x SC Xa solicitat incheierea operatiunii de leasing initiata prin DVI nr. x, in baza contractului de leasing nr. x (contract intiat dupa data intrarii in vigoare a OUG nr. 138/2004, respectiv 01.01.2005), care s-a finalizat prin incheierea actului constatator nr. x emis de Biroul vama x.

Potrivit dispozitiilor legale mai sus invocate rezulta ca pe perioada derularii contractul de leasing societatile de leasing sunt exceptate de la plata datoriei vamale, baza de impunere in atare conditii se constituie la incheirea operatiunii de leasing.

Se retine ca art. 27 alin. (2) din O.G. nr. 51/1997 prevede cu claritate faptul ca bunurile introduse in țara de societatile de leasing se incadreaza in regimul vamal de import **cu exceptarea de la plata a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.** si, ca atare, potrivit art. II din OUG nr. 138/2004 in vigoare de la 01.01.2005, aprobata prin Lege nr. 163/01.06.2005 drepturile vamale sunt datorate la momentul inchiderii opeatiunil de import, in cazul in speta data de 21.02.2006, data de la care incepe sa curga termenul de prescriptie.

Afirmatia societatii precum, ca la data inregistrarii declaratiei vamale legislatia aplicabila era modificata si suspendata de prevederile HG nr. 84.2005, intrata in vigoare la 18.02.2005, care la art. V specifica: Precizările punctului 30 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal se suspenda până la data intrării în vigoare a actului normativ de modificare și completare a Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care va reglementa în mod unitar termenii de referință utilizați în activitatea de leasing [...]", nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat aceasta nu datoreaza drepturi vamale pe Pg. 3/5

perioada derularii contractului deoarece a beneficiat de un regim favorabil la introducerea in tara a unui autoturism, respectiv **import cu exceptare de la plata tuturilor drepturilor de import.**

Nici afirmatiile societatii cu privire la calculul prescriptiei de la data acordarii liberului de vama nu pot fi retinute pentru urmatoarele considerente:

- datoria vamala a fost exceptata la plata pana la data incheierii contractului de leasing, respectiv pana la data de 22.02.2006;

- invocarea art. 187 din Codul vamal aprobat prin Legea nr. 141/1997 este eronata in conditiile in care art. 1 alin. (2) din Codul de procedura fiscala prevede:

“(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel”, si respectiv art. 91 din Codul de procedura fiscala care prevede urmatoarele:

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel”.

Concluzionand cu privire la prescriptia dreptului organelor vamale de a stabili diferente de drepturi vamale nu era prescris la data emiterii si comunicarii deciziei pentru regularizarea situatiei, respectiv, 11.05.2010, deoarece baza de impunere a fost constituita in anul 2006.

Chiar si in conditiile admiterii sustinerii contestatarei, precum ca prescriptia incepe sa curga de la data acordarii liberului de vama, respectiv 21.02.2005, tot nu ar fi fost prescris dreptul organului vamal de a calcula diferente de drepturi vamale, deoarece prescriptia ar fi inceput sa curga incepand cu 01.01.2006 si nu era implinita la 11.05.2010.

Mai mult art.27 alin 5 din O.G. nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, republicata prevede ca:

(5) Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing.

Termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului, indiferent dacă părțile au convenit prin contract o durată mai mare, cu excepția mijloacelor destinate transportului aerian pentru care termenul menționat este de 14 ani.

Or, dupa afirmatiile contestatarei in situatia unui contract de leasing care se deruleaza pe o perioada de pana la 7 ani, organul vamal nu mai are dreptul de a stabili drepturi vamale decat pana la cinci ani (deci drepturile vamale aferente bunurilor introduse în țară în baza contractelor de leasing ar fi precise in totalitate daca s-ar lua in calcul ca termen de prescriptie data inregistrarii declaratiei vamale), desi conform celor mai sus mentionate drepturile vamale pentru importurile efectuate in baza contractelor de leasing se datoreaza la **momentul închiderii operațiunii de import.**

Prin urmare, contrar sustinerilor contestatarei, plata sumei de x lei este legal solicitata de organul vamal, urmare comunicarii Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, (prin care s-a individualizat obligatia de plata) in interiorul termenului de prescriptie de 5 ani.

In conscinta, contestatia SC XSA urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata pentru suma de x lei reprezentand drepturi vamale si pentru suma de x lei

reprezentand majorari de intarziere aferente, conform principiului de drept *accessorium seqvitur principalae*.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. II si III Ordonanța din urgență a Guvernului nr. 138/29.12.2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobată prin Legea nr. 163/01.06.2005, art. 27 din O.G. nr. 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, art. 100 din noul Codul vamal al României aprobat prin Legea nr. 86/2006, art. 1 alin. (2), art. 91, art.116, art.120 si art.216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare .

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X SA pentru suma totala de x lei reprezentand datorie vamala in suma de x lei si majorari de intarziere aferente in suma de x lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.